

РЕШЕНИЕ

№ 1895

гр. София, 21.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 20.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **4357** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] чрез юрк. С. срещу Заповед № РД - 18-11/17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК за одобряване на КК и КР за землището на [населено място], район Б., Столична община, област С. в частта относно имот с идентификатор 37280.2100.46.2, представляващ сграда за енергопроизводство - трансформаторен пост с диспечерски номер 22-778, находящ се ул. „Балканска, ъгъла ул. 4-та Претендира се незаконосъобразност на оспорената заповед в сочената част относно запис на собственика на имота и неговия титул за собственост. В жалбата са наведени подробни съображения за материална незаконосъобразност на заповедта в оспорената ѝ част. Твърди се, че неправилно в кадастралния регистър търговското дружество не е вписано като собственик на сграда за енергопроизводство - трансформаторски пост (ТП). Претендира се да бъде отменена заповедта в обжалваната част, като собствеността върху сградата бъде отразена съобразно данните от представените документи за собственост. Претендира се разноси за процесуално представителство в размери съгласно Наредба №1 за минималните адвокатски възнаграждения и останалите разходи за водене на делото.

Ответникът по оспорването, изпълнителният директор на АГКК чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли като неоснователна. Твърди, че няма ангажирани доказателства, че жалбоподателят е

придобил собствеността върху трафопоста по см. на пар.4 ал.1 от ПЗР на ЗЕ.

Заинтересованата страна Столична община чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за допустима като подадена от заинтересовано лице, доколкото дружеството твърди да е собственик на процесния обект. От представените по делото писмени доказателства, се установява, че жалбата е подадена по пощата на 6.03.2012 г. Преклузивния срок по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР започва да тече от датата на обнародване на оспорената заповед в ДВ бр. 11 от 7.02.2012 г. и същият изтича на 8.03.2012 г., тоест заповедта е подадена в преклузивния срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административното производство е по реда на чл. 35-50 от ЗКИР и има характер на производство по създаване на кадастрална карта и кадастрален регистър. Предмет на оспорване е заповедта на изпълнителния директор на АГКК, с която се одобрява приетата кадастрална карта и кадастрален регистър за землището на [населено място], район Б., Столична община, област С.. Съгласно разпоредбата на чл. 49 ал.4 от ЗКИР заповедта по ал. 1 може да се обжалва от собствениците и носителите на други вещни права върху недвижимите имоти и съседните на тях, които са в обхвата на кадастралната карта. Жалбоподателят [фирма] претендира да е собственик на сграда за енергопроизводство – трансформаторен пост, с диспечерски номер 22-778 находящ се ул. „Балканска, ъгъла ул. 4-та, която е нанесена като самостоятелен обект в кадастралната карта, с идентификатор 37280.2100.46.2, в обхвата на кадастралната карта за землището [населено място].

Съгласно разпоредбата на чл. 35 ал.1 от ЗКИР, производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри се открива със заповед на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър. Административното производство по издаване на оспорената заповед е открито със заповед № РД-16-22 от 24.03.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК за създаване на кадастрална карта (КК) и кадастрални регистри (КР) за територията на район Б., Столична община, област С.. Заповедта е обнародвана в ДВ бр. 30 от 21.04.2009 г. При извършена служебна проверка, съдът констатира, че заповедта съдържа реквизитите по чл. 35 ал.2 от ЗКИР. Същата е обнародвана в ДВ съгласно изискването на чл. 35 ал.3 от ЗКИР. Съгласно последната цитирана разпоредба: Заповедта по ал. 1 се обнародва в "Държавен вестник", разгласява се чрез средствата за масово осведомяване, включително чрез два централни всекидневника, и се обявява на подходящи места с публичен достъп в сградите на службата по геодезия, картография и кадастър, общината и кметството. Съдът приема, че изброяването е кумулативно и предвижда различни способи за разгласяване на заповедта за откриване на производството, които следва да бъдат използвани едновременно. По делото е представено както копие от публикацията в ДВ-к, така и копия от публикации във в-к Телеграф и в-к Монитор. По отношение на ангажиране на доказателства, обявата за открито производство да е обявена на подходящо място с публичен достъп в сградите на службата по геодезия, общината и кметството, съдът констатира следното: в т.4 от заповедта е посочено, че заповедта се обявява на

подходящи места с публичен достъп в сградите на СГКК, р-н „Б.” и съответните кметства. На л. 64 по делото е представено съобщение за открита процедура за изработване на кадастрална карта и кадастрален регистър за територията на район Б., в което се сочи, че копия от документите за собственост се представят съгласно графици в сградата на кметството на населеното място. Предвид ангажираните по делото доказателства, съдът приема, че е спазена процедурата по откриване на производството по изработване на КК и КР, както и по разгласяване на откриването.

В обхвата на разработката е нанесена сграда с идентификатор 37280.2100.46.2, с отбелязване, че собственик на сградата е Столична община съгласно АЧОС № 547 от 30.05.2002г. издаден от Кмета на СО, видно от представената скица и извадка от кадастралния регистър. Цитирания АЧОС е представен по делото на л.142-144.

От представените по делото доказателства се установява, че [фирма] е новото търговско наименование на [фирма]. /решение № 21 от 29.01.2008г на СГС по ф.д. 6358/ 2000г./ Едноличното търговско дружество с държавно имущество [фирма] е образувано с разпореждане на МС № 46/07.11.1991г , регистрирано по ф.д № 29689/1991г на СГС. Със Заповед № ДВ – 123 – А от 24.04.2000г на Държавната агенция по енергетика и енергийни ресурси е преобразувано [фирма] чрез отделяне на [фирма]. С Решение № 1/27.04.2000г на СГС по ф.д. № 6358/2000г е регистрирано [фирма]. На л. 17-20 по делото е представен окончателен разделителен протокол от 31.07.2000г. между [фирма] и [фирма], в който са описани като стойност дълготрайни материални активи. Към съответните приложения има описани подстанции, между които фигурира и процесния трафопост № 22-778. Този документ изхожда от дружеството и удостоверява факта на заприходяване на сградите. От представения списък – вещно правен режим на ТП към 31.03.2000г. е видно, че процесния ТП е вписан в активите на [фирма] (предишното наименование на [фирма]). . С решение № 21/29.01.2008г на СГС по ф.д. № 6358/2000г е вписана промяна в наименованието на АД, като [фирма] е променено на [фирма]. На последното е издаден лиценз за разпределение на електрическа енергия № Л-135-07/13.08.2004г.

От приетата по делото СТЕ която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена се установява, че трафопоста с диспечерски № 22-778 е нанесен в кадастралната карта с идентификатор 37280.2100.46.2. По делото не е спорно, а и това се установява от СТЕ, че функционалното предназначение на процесната сграда с идентификатор 37280.2100.46.2 е за енергопроизводство и представлява енергиен обект по смисъла на параграф 1 т. 23 от ДР на Закона за енергетиката (ЗЕ) и е елемент от съответната разпределителна мрежа. В издадената скица /л. 98/ също е записано предназначение: сграда за енергопроизводство. Съгласно параграф 4 ал.1 от ПЗР на ЗЕ тези обекти следва да са собственост на лицензираните енергийни предприятия. Нормативните актове, уреждащи преноса на електрическа енергия, изключват възможността енергийните обекти и съоръжения да бъдат притежание на трети лица, като в хода на административното производство такива претенции са предявени от Столична община, която е възразила срещу приетата кк и кр . От представения протокол № КД 10-24-24 от 26.08.2011г на комисия , назначена със Заповед № РД-14-13 от 15.02.2010г. се установява, че възражението е уважено, като е решено на осн. чл.48 от ЗКИР в ккр да се отразят данни за собственика и за АЧОС № 547 / 30.05.2002г. Според постановената

практика на ВАС в тази насока – решение № 1354/26.01.2012г по адм.д. № 12927/2011г на ВАС, Р 15386 от 4.12.2012г. по адм. дело № 10323/ 2012г. на II отд на ВАС, Р № 9547 от 2.07.2012г. по адм.д № 12774/ 2011г на ВАС : „Счетоводното записване на процесната сграда в активите на дружеството, характеристиката ѝ на енергиен обект, част от електроенергийна система със специален режим и задължителната законово установена собственост на лицензираното енергийно предприятие върху имуществото, чрез което се осъществява лицензионната дейност, обосновават извод за притежанието ѝ от жалбоподателя”. В конкретната хипотеза всички тези предпоставки са налице. При нормативната регламентация относно собствеността върху енергийните обекти, административният орган е следвало да отрази в кадастралния регистър като собственик на процесната сграда дружеството-жалбоподател. В производството по Глава пета ЗКИР наред със задълженията на собствениците за доказване правото си на собственост, съществуват и задължения на административния орган за установяване правнорелевантните факти, още повече, че в случая се касае за приложението на императивни законови разпоредби. Депозираното от кмета на район Б., Столична община възражение пред Комисията по чл.48 от ЗКИР, че не е отразена като собственик на процесния трафопост СО, е уважено в противоречие със законовите разпоредби. Акта за собственост с който се легитимира СО е от 30.05.2002г., тоест преди влизане в сила на Закона за енергетиката (обн. ДВ бр.107 от 9.12.2003г), регламентиращ собствеността върху енергийните обекти и изключващ възможността да бъдат притежание на трети лица. Въпреки, че дружеството –жалбоподател не е проявило нужната активност в конкретната процедура по изготвяне на КК и КР, /по делото няма данни да е представило пред административния орган документи по чл.38, ал.1 т.3 от ЗКИР/, то неизпълнението на това задължение не освобождава обаче, административният орган от неговото задължение да събере данни за собственика и актовете, които установяват правата му съгласно цитираните по-горе правни норми. Още повече, когато правото на собственост на дружество следва от самия закон, а именно: Закона за енергетиката (ЗЕ). За събирането на данни за собственика задължения имат както административния орган, така и собствениците на имоти, в обхвата на изработената кадастрална карта по аргумент от чл.41, ал.2 и чл.38, ал.1, т.3отЗКИР.

Липсата на данни в кадастралния регистър за процесния имот, че е собственост на дружеството означава, че ответникът не е изпълнил задълженията си по закон за набирането им, по предвидените в закона способности, което пък представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в ЗКИР и в Наредба №3/2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, при изработване на кадастралния регистър за имота.

Заповедта в оспорената ѝ част е издадена от компетентен орган в кръга на неговата материална компетентност и във валидна писмена форма. По изложеното по-горе обаче, същата в частта относно процесния имот се явява незаконосъобразна. Делото следва да бъде върнато във вид на преписка на административния орган за вписване на данни за собственик върху самостоятелен обект трансформаторен пост с дисп. № 22-778, находящ се ул. „Балканска, ъгъла ул. 4-та, одобрен със Заповед № РД - 18-11/17.01.2012г в частта относно имот с идентификатор 37280.2100.46.2.

Относно разноските:

Предвид изхода на спора и с оглед направеното от жалбоподателя искане в

жалбата, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 200лв., от които 50 лв. - държавна такса и 150 лв. юрисконсултско възнаграждение в минималния размер съобразно чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, АССГ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Заповед № РД - 18-11/17.01.2012г. на изпълнителния директор на АГКК за одобряване на КК и КР за землището [населено място], район Б., Столична община, област С. в частта относно посочването данни за собственост в КР по отношение на имот с идентификатор 37280.2100.46.2.

ИЗПРАЩА делото като преписка на изпълнителния директор на АГКК за вписване в кадастралния регистър на данни за собственик относно имот с идентификатор 37280.2100.46.2. в срок от 14 дни от влизането на решението в сила, със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър да заплати на [фирма] на осн. чл.143, ал.1 от АПК разноски в размер на 200 лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: